

ת"פ 28689/07 - מדינת ישראל נגד פאטמה אדריס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28689-07 מדינת ישראל נ' אדריס

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פאטמה אדריס

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשמת: עו"ד סימון חדד

זכור דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודהה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות ניסיון הסעת תושבZR השווה שלא כדין וסיווע להתחזות, בשל מעשים שביצעה ביום 26.3.17. באותו יום, בשעות הצהרים, במחסום המנהרות הנמצא בשטח ישראל, הסעה הנאשמת ברכבה תושבת הרשות הפלטנית שלא היה לה היתר כניסה לישראל. לפני הנסעה מסרה הנאשמת לידי הנוסעת את תעודת הזהות הישראלית של גיסתה, על מנת שהנוסעת תציג עצמה כגיסתה של הנאשمت ותורשה להיכנס לישראל. עם הגעתן של הנאשמת והנוסעת למחסום, ביקשה שוטרת מן הנוסעת להזדהות בפנייה באמצעות תעוזת זהות, והנוסעת הציגה את התעודת שמסרה לה הנאשמת והתחזתה לגיסתה של הנאשמת. מעשים אלה בוצעו, לאחר שהנוסעת התעתקשה על כך שהנאשמת תסייע אותה לישראל ותיתן לה את תעוזת הזהות ושכנעה את הנאשמת לעשות כן.

2. הצדדים הציגו הסדר דיןוי במסגרת כתוב האישום תוקן. הוסכם כי הנאשמת תודה בכתב האישום המתוקן ותורשע. לעניין העונש הוסכם, כי המאשימה תעתר לעונש של חודשיים מאסר שירות בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס ואיילו ב"כ הנאשמת יהיה חופשי בטיעוני.

3. ב"כ המאשימה עתרה לקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש לשישה חודשים מאסר, שיכל וירצז בעבודות שירות, וביקשה לגזר על הנאשמת עונש של שני חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, המצוי ברף התיכון של המתחם, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה מזה, ואת עברה הנקי של הנאשמת מזה.

.4. ב"כ הנאשמת ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מסר מותנה לבין שירות לתועלת הציבור, וביקש לגוזר על הנאשמת עונש המצרי בחילוקו התחתון של המתחם תוך שהdagish את גילה של הנאשمت, מצבה המשפחתית, עברה הנקוי, הוודאתה המידית ואת העובדה כי הכירה את הנוסעת שהיא קרובת משפחתה וכי הנוסעת היא זו ששכנעה את הנאשמת לבצע את העבירה.

.5. הנאשמת בדברה האחרון הבטיחה בדמעות כי לא תחזור על המעשים, והביעה צער על ביצוע העבירה.

.6. לאחר שמייעת הטיעונים לעונש הוריתי למונזה על עבודות השירות להכין חוות דעת בנוגע לכשירותה של הנאשמת לרצות עונש זה. חוות דעת שהתקבלה ביום 19.1.31 מלמדת כי הנאשמת כשרה לביצוע עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

.7. עבירות ניסיון ההסעה שלא כדין, כמו יתר העבירות לפי חוק הכנסת לישראל התשי"ב- 1952, נועדה להגן על ריבונות המדינה ועל זכותה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, תוך סינון ומיניעת כניסה של מי שעשוים לסכן את בטיחון המדינה ואת בטיחון תושביה.

.8. עבירת הסיווע להתחזות נועדה להגן על הסדר הציבורי ולמנוע מעשי מרמה והונאה, הן ככלפי הרשות הממלכתיות וגורמי אכיפת החוק, הן ככלפי הפרט.

.9. מידת הפגיעה של מעשה של הנאשמת בערכיהם המוגנים אינה גבוהה; הנאשמת ניסתה להסיע לישראל נסעת אחת בלבד, שלא بعد תמורה כספית. ניסתה של התושבת הזרה לישראל נמנעה כשהשתים הגיעו למחסום, ובכך מנעו הסיכון שעשו היה להיות כרוך בהכנסתה של הנוסעת לישראל.

.10. על אף האמור, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו תוך שיתוף פעולה בין הנאשמת לנוסעת, ולאחר תכנון מראש, אשר הצריך את הצדידות הנאשמת בתיעוד זהות השicit לבת משפחה אחרת.

.11. העובدة כי הנוסעת, שהיא בת משפחתה של הנאשמת, הפצירה בה לבצע את העבירות היא אכן נסיבה מקלט, במידה מסוימת, ואולם משקללה אינה גבוהה. אין מדובר באישה שהיא בעלת מעמד מיוחד או בעלת מרות על הנאשמת. אך גם העובدة כי הנאשמת הכירה את הנוסעת באופן אישי. היכרות אישית של המסייע עם השווה הבלתי חוקי אין בה, כשלעצמה, כדי להבטיח כי אדם זה אינו מהו סכנה לבטיחון המדינה ולבטיחון תושביה. בין היתר מטעם זה, החוק מטיל את החובה לבדוק את מידת הסיכון הנש��פת מתושבים זרים המבקשים להיכנס לישראל על הגורמים הממלכתיים ולא על מסיעי התושבים הזרים.

.12. בחינת רמת העונשה הנוגעת לפסיקה מלמדת, כי במקרים דומים נגזרו עונשים שככלו רכיב מוחשי של מסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** הנ"ל וכן עפ"ג (ירושלים)

17-09-50887-17 ג' אסולין ב' מדינת ישראל (19.6.18). כפי שניתן ללמידה בעפ"ג 50887-09-17 הנ"ל, עונש של שירות לתועלת הציבור, בכלל, אינו מצוי בתחום העונש ההולם את העבירות שביצעה הנאשמה.

13. לנוכח האמור לעיל, בתחום העונש ההולם את מעשה של הנאשמה מתחילה ממאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ומגיע עד למאסר קצר בפועל, ולצדם עונשי מאסר מוותנה, קנס, ובמקרים המתאים - גם פסילה בפועל ועל תנאי מלקלבל או להחזק רישיון נהגה.

העונש המתאים לנאשמת

14. שקלתי לזכות הנאשמת את גילה, 52, והייתה נטולת עבר פלילי.

15. עוד שקלתי לקוala את העובדה שהנאשמה הודהה ביצוע העבירות, קיבלה אחריות על מעשה והביעה חרטה, עובדה שיש בה כדי ללמד על הפנמת הפסול שבמעשים ולהפחית את הסיכון להישנותם.

16. הנאשמת שהתה לילה אחד בمعצר בעקבות האירוע. גם שתכלית המעצר מניעתית, הוא מהויה סנקציה מיידית הנושאת עמה מסר מרתקע, בפרט שעה שמדובר באישה נטולת עבר פלילי, וגם בכך יש כדי להפחית את הסיכון להישנות העבירות.

17. לנוכח האמור לעיל, יש מקום את עונשה של הנאשמת בחלוקת התחthon של עונש ההולם. אך לאחרונה נדונו לפני שני תיקים זחים, כמעט, ובהם נערך הסדרי טיעון שככלו הסכמה עונשית של המאשימה לגזור על אחריות והביעו חרטה על מעשיהם, ובهم נערך הסדרי טיעון שככלו הסכמה עונשית של המאשימה ימי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מוותנה וקנס (ת.פ. (שלום ירושלים) 18-09-25508 מדינת ישראל נ' קסואני (26.12.18); ת.פ. (שלום ירושלים) 18-05-33866 מדינת ישראל נ' שויקי (26.12.18)). משכך, עתירתה של המאשימה לגזור על הנאשמת שני חדשוי מאסר בעבודות שירות- אין לה מקום.

18. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 ימי מאסר בעבודות שירות. הנאשמת תתיצב לריצוי עונשה ביום 29.4.19 בשעה 00:00 בבורך במפקדת מחוז דרום של הממונה על עבודות השירות.

ב. שלושה חדשוי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא תעבור עבירה לפי חוק הכנסת לישראל או עבירה לפי סימנים ו' או ז' לפרק י"א לחוק העונשין התשל"ז- 1977.

ג. קנס בסך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם באربעה תשומותיים חודשיים שוויים ורצופים הראשון עד ליום 1.3.19 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשומות במועדו- תעמוד מלאה יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. שלושה חודשים מלכבל או להחזיק רישון נהיגה, על תנאי לשך שנתיים מיהום, שלא תעבור עבירה לפי חוק הכנסה לישראל.

19. המזיכרות תעבירות העתק גזר הדין למוננה על עבודות השירות.

20. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים במשך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ט, 05 פברואר 2019, בנסיבות הצדדים.